

[A. C. Normann.]

hvor hurtig kørsel betyder en større risiko, sådan som det er sket i en lang række andre lande, hvor man også har måttet forlade den al færdsel omfattende almindelige hastighedsbegrænsning.

Jeg havde også ventet, at der hurtigere ville komme mere færdselspoliti ud i trafikken, ikke blot i København og i købstæderne, hvor de færreste grove ulykker sker, men ude på landevejene i den hastige og gennemgående trafik. Det er egentlig ikke i overensstemmelse med min indstilling at kræve politikorpset udvidet og at kræve mere kontrol med borgerne her i landet, men på grund af den alvor, hvormed de nye tal taler til os, og på grund af den langsomhed, hvormed den danske befolkning indstiller sig på det hastigt stigende omfang af den motoriserede færdsel, må der sættes ind med ganske anderledes virkningsfulde midler end hidtil. Jeg har indtryk af, at politiet interesserer sig mere for de små, tidkrævende ordensopgaver i købstæderne, og jeg kunne nævne mange eksempler på en interesse fra politiets side for mange af de bestemmelser i færdselsloven, som jeg ikke synes er så forfærdelig vigtige, og som i hvert fald ikke bør komme i første række.

Jeg skal her koncentrere mig om det væsentlige og vil slutte med at spørge den højtærede justitsminister om, hvilke oplysninger han kan give med hensyn til ministeriets planer i den kommende tid vedrørende lokale hastighedsbegrænsninger over hele landet og vedrørende en mere effektiv kontrol fra politiets side med færdslen.

Endvidere har jeg tænkt mig ligesom så mange af de foregående talere at benytte lejligheden til at fremdrage et spørgsmål af mere lokal interesse. Jeg vil gerne henlede folketingets og trafikministerens opmærksomhed på visse forhold i forbindelse med en af de væsentligste af statens havne, nemlig Esbjerg havn, hvis erhvervsmæssige betydning for hele landet jeg ikke behøver at understrege. Her gælder det samme synspunkt, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen fremdrog i forbindelse med havnen i Aalborg og erhvervslivet i og omkring denne by og dens opland, men isøvrigt for Esbjerg havns vedkommende vel nok med en betydning, der strækker

sig ud over hele landet. Jeg glæder mig over, at vi sidste år fik fremskaffet midler til Englandskajens istandsættelse, og håber, at anskaffelsen af en meget nødvendig moderne sandpumper ikke må trække altfor længe ud.

Det, der trænger sig særlig på nu, er imidlertid de mere end uforsvarlige forhold ved fiskerihavnen. I 1952 indgik Esbjerg Fiskeriforening, støttet af Vestjysk Fiskeriforening og, såvidt jeg har forstået det, også af havnebestyrelsen, med et andragende til ministeriet for offentlige arbejder om udvidelse af fiskerihavnen med et femte bassin. Begrundelsen var dengang navnlig den, at havnen allerede da, efter den vældige vækst i fiskerflåden, langt fra var stor nok til at afgive kajplads til kutterne. Allerede da pegede man på det uforsvarlige i at være henvist til at anbringe kutterne i adskillige rækker ved siden af hinanden; i ganske særlige situationer, når der var flest kuttere i havnen, nåede de op til 7 til 8 rækker, hvad der naturligvis ofte medførte skader og tidsspilde og bestandig indebar risikoen for, at en stormflod kunne medføre en uoverskuelig katastrofe.

Stillingen er forværret ved, at der i årene efter krigen fandt en delvis omlægning af fiskeriet sted. En stor del af flåden gik i perioder af året over fra snurrevods- til trawlfiskeri, hvad der medførte behov for større liggeplads, fordi fisketogterne efter industrisild kun varer en fjerdedel af den tid, der normalt bruges til en fisketur med snurrevodsredskaber. Nu er stillingen yderligere blevet alvorliggjort ved den næsten eksplosive udvikling, industrifiskeriet har gennemgået indtil i dag, idet der nu hjembringes så store kvanta industrisild, at den sildeolie, der under losningen går ud i havnevandet, ofte dækker hele fiskerihavnen som en hinde, der gør opbevaringen af konsumfisk i hyttefadene umulig. Taler man med fiskerne, hører man meget ofte eksempler på, at store kvanta af levende rødspætter er blevet dræbt af olien. Følgen er naturligvis, at fiskeriet efter gode spise-fisk slet ikke følger med i udviklingen, ja, jeg tror ikke, den højtærede fiskeriminister vil modsige mig, hvis jeg siger, at det faktisk i Esbjerg er slået fuldstændig i stykker af denne udvikling.

I de første ti måneder af dette år er der